

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 102

Wie is 'het Woord' in Johannes 1:1-14?

De beginwoorden van het Evangelie van Johannes laten ons meteen kennismaken met iemand die 'Het Woord' wordt genoemd. Aangezien dat een titel is waar we nog niet eerder mee te maken hebben gehad in de Bijbel, is het redelijk dat de zoeker van de waarheid zal willen weten wie de Persoon is aan wie deze beschrijvende titel is gegeven. Als Johannes zegt: 'In den beginne was het Woord,' begint hij zijn Evangelie met antwoord te geven op de vraag: 'Vanaf wanneer was het Woord?' Zijn door God geïnspireerde antwoord is dat het Woord in het begin al bestond. Toen alle geschapen dingen ontstonden, was het Woord er al. We hebben er alle vertrouwen in dat zelfs de eerste mens die deze boodschap heeft gelezen de overeenkomst moet zijn opgevallen tussen de eerste zin 'In den beginne' en de woorden waarmee Mozes begon, toen hij Genesis schreef.

Als de oplettende student het oorspronkelijke Grieks van Johannes 1:1 onderzoekt, hetzij met gebruik van een concordantie, hetzij de tekst zelf, zal hij ontdekken dat de geïnspireerde titel die gegeven is aan Hem Die in den beginne was *ho Logos* is. Dat is een beschrijvende titel en zoals in alle gevallen waarin een dergelijke titel wordt gegeven, moeten we weten wat de betekenis is van het basiswoord, anders zal het leeg en betekenisloos blijven. Het zou voor ons geen ritualistische frase moeten zijn, één die gebruikt wordt zonder notie van de betekenis. Het kan het best omschreven worden als iets wat gezegd is, of de uiting van een gedachte. Wanneer het specifiek voor Christus is gebruikt, is de betekenis *Goddelijke Uiting*. Daarom zullen we om de betekenis ervan

duidelijk te maken de termen *Woord*, *Uiting* en *Logos* afwisselend gebruiken in deze studie.

Als we de goddelijke openbaring geloven dat het Wezen dat wij God noemen onwaarneembaar, onhoorbaar en onzichtbaar is, dat niemand Hem heeft gekend, gehoord, of gezien, behalve zij aan wie Hij Zich op een bijzondere manier heeft geopenbaard, geuit of bekendgemaakt heeft, zullen we beter het transcendentale belang begrijpen van de persoonlijkheid die in Johannes 1:1 'de Uiting van God' wordt genoemd. Houd altijd in gedachte dat 'niemand ooit God heeft gezien; de enige God (*monogenes Theos*), die aan de boezem des Vaders is, die maakt Hem bekend (interpreteert, of openbaart Hem)' (Joh. 1:18, naar *The Resultant Version*).

Uit de eerste vijf woorden die Johannes heeft opgeschreven leren we dus dat het Woord een Wezen is, een Persoonlijkheid, en wel iemand Die we graag veel beter willen leren kennen, omdat door Hem te kennen, en alleen daardoor, we God kunnen kennen van Wie Hij de Uiting is. Aangezien Hij de onwaarneembare God tot uitdrukking brengt en bekendmaakt, is Hij Degene die we boven alles moeten zoeken, omdat Hem kennen betekent dat we de Vader kennen (Joh. 8:19). De volgende zeven Griekse woorden laten ons een enorme stap in de goede richting zetten.

'En het Woord was bij God.' Deze heerlijke uitspraak is door velen gebruikt als grond voor bepaalde 'dwaze en onverstandige strijdvragen' waarvan ons gezegd is dat we die moeten mijden. 'Hoe kan een persoon bij een persoon zijn als hij die persoon is?' vragen ze met een zelfingenomenheid waaruit we geacht worden op te maken dat er geen antwoord op mogelijk is. 'Hoe kan het Woord bij God zijn, als Hij God is?' is hun vervolgsalvo waarmee ze veronderstellen dat elke verdediging van hen die met Thomas aan de voeten van Jezus vallen en zeggen 'mijn Heer en mijn God' (Joh. 20:28) omver te kunnen werpen.

Als men op de juiste manier had gestudeerd voordat men vragen afvuurt, zouden dergelijke vragen niet worden gesteld. Het Griekse woord voor 'bij' is hier *pros*. Het is een voorzetsel dat gevolgd wordt door een zelfstandig naamwoord in de accusatief. In deze context zou de vertaling moeten luiden: 'En het Woord (Uiting) was tot God.' Eén van de betekenissen van tot is 'deel uitmaken van' wat ook hier de betekenis is. Het belang daarvan kunnen we zien in Romeinen 15:17 waar *to pros ton Theon* is vertaald met 'die dingen, die God aangaan' (St.Vert.). Uit de tweede uitspraak van Johannes 1:1 leren we dus dat de Uiting behoorde tot God, deel uitmaakte van Hem.

De volgende vijf woorden in vers één houden voor ons de meest

belangrijke uitspraak in over Hem die het Woord wordt genoemd: 'En het Woord was God.'

In het Grieks van deze uitspraak lijkt op het eerste gezicht te staan: 'En God was het Woord.' Sommigen vertalen het ook op die manier. Maar dan wordt geen rekening gehouden met de aanwezigheid of afwezigheid van het bepaald lidwoord in het onderwerp, respectievelijk het gezegde van een zin. Het is gebruikelijk dat het onderwerp wordt aangeduid door de aanwezigheid van het bepaald lidwoord en het gezegde door de afwezigheid. Het onderwerp is hier 'het Woord' en daar staat het lidwoord bij. Het gezegde is: 'was God' en dat heeft geen lidwoord. Het moet daarom als volgt worden vertaald: 'En het Woord was God.' *Theos* (God) heeft hier geen bepaald lidwoord opdat we het opvatten als het gezegde en niet als het onderwerp. Hiermee wordt de afwezigheid van het lidwoord volledig verklaard. Er bestaat in het Grieks geen onbepaald lidwoord.

Ik kan het niet anders dan als theologische grappenmakerij opvatten van hen die beweren dat er een onbepaald lidwoord (een) moet worden tussengevoegd voor 'God', zodat er staat: 'En het Woord was een God.' Dat is de truc die steeds wordt uitgehaald door de *Jehova's Getuigen*; een idee dat pastor Russell heeft overgenomen van de *Christadelphians* via Benjamin Wilson, de vertaler van *The Emphatic Diaglott*. Als deze zogenoemde Getuigen hier serieus over zouden zijn, moeten ze ook consequent zijn en het ook zo vertalen in Johannes 1:12,13,18 en 3:2. We weten echter heel goed dat er 'zogenaamde goden zijn, hetzij in de hemel, hetzij op de aarde - en werkelijk zijn er goden in menigte en heren in menigte - maar één God, de Vader...en één Here Jezus Christus' (I Cor. 8:5,6). Daarom zullen we elke poging weerstaan om van Hem, die de Goddelijke Uiting, is te maken tot een lid van dat gezelschap van onrechtvaardige rechters waarvan gesproken wordt in Psalm 81:1 en 6. Zij die het onbepaald lidwoord 'een' in Johannes 1:1 tussenvoegen, zitten met twee goden.

Dat is een opvatting die kortaf wordt tegengesproken door Yahweh Elohim in Jesaja 43:10-11 waar Hij verklaart: 'Opdat gij het weet en in Mij gelooft en inziet, dat Ik dezelfde ben; vóór Mij is er geen God geformeerd en na Mij zal er geen zijn. Ik, Ik ben de HERE (Yahweh), en buiten Mij is er geen Verlosser.' En in Jesaja 44:8 verklaart Hij: 'Gij zijt mijn getuigen: is er een God buiten Mij? Er is geen andere Rots, Ik ken er geen.' En in Zijn derde verklaring stelt Hij de waarheid vast door te zeggen: 'Ik ben de HERE (Yahweh) en er is geen ander; buiten Mij is er geen God' (Jes. 45:5).

Met het oog op deze goddelijke verklaringen is elke poging om van het

Woord in Johannes 1:1 'een God' te maken het negeren van alle beweringen van Yahweh. Hij kende geen andere God buiten Zichzelf, maar de *Jehova's Getuigen* kunnen Hem een andere laten zien in Johannes 1:1. Iedereen die hun vertaling serieus neemt, maakt zichzelf eenvoudig tot een polytheïst, een gelovige in vele goden.

In verband met de zeer duidelijke uitspraak: 'En het Woord was God,' is het nauwelijks verwonderlijk dat mensen, die van de Here Jezus een engel of een geestelijk wezen willen maken, ook proberen te sleutelen aan deze eenvoudige uitspraak. Dat kunnen we niet toestaan, in die zin, dat ons verstand dat niet moet tolereren. Door Zijn Uiting kan de onwaarneembare God door ons gekend worden. Door Hem kunnen we toetreden tot een relatie met God. Dit is Hij die zeggen kon: 'Ik ben de weg... niemand komt tot de Vader dan door Mij' (Joh. 14:6).

De volgende uitspraak verschaft alle gelovigen een positieve identificatie van Hem die het Woord is en geeft volledig antwoord op de vraag die het onderwerp is van deze studie. Het antwoord is zo stellig en onweerlegbaar als iemand maar zou mogen verwachten: 'Alle dingen zijn door het Woord tot stand gebracht en zonder Hem kwam geen enkel ding tot stand dat bestaat' (Joh. 1:3, naar *TRV*).

In deze uitspraak vinden we een positieve verklaring in het eerste deel en een negatieve in het tweede. De tweede verklaring benadrukt en bevestigt de eerste. Deze verklaring is daarom absoluut. Hij die 'het Woord' genoemd wordt, is de Schepper en als de Schepper van alle dingen die bestaan niet God is, wil iemand dan zo vriendelijk zijn ons te vertellen wie of wat dan wél God is, zodat we voortaan onze trouw en aanbidding tot hem of dat kunnen richten.

De uitspraak in Johannes 1:3 identificeert absoluut Hem die 'het Woord' wordt genoemd als Dezelfde die Yahweh in het Oude Testament wordt genoemd. In Jesaja 42:5 lezen we: 'Zo zegt God (Ei), de HERE (Yahweh), die de hemel schiep en hem uitspande; die de aarde uitbreidde met alles wat daaruit ontsproot; die aan de mensen die daarop wonen, de adem gaf en de geest aan hen die daarop wandelen.' Vervolgens lezen we in Jesaja 44:24 'Zo zegt de HERE (Yahweh), uw Verlosser, en uw Formeerder van de moederschoot aan: Ik ben de HERE (Yahweh), die alles gemaakt heb; die de hemel heb uitgespannen, Ik alleen; die de aarde uitgebreid heb door eigen kracht.'

Uit deze bladzijden kunnen we leren dat Yahweh en alleen Yahweh de Schepper is en dat Hij daarom geïdentificeerd dient te worden met Elohim de Schepper in Genesis 1:1 en ook met Hem die 'het Woord' (*Logos*) wordt genoemd in Johannes 1:1-3. We blijven er dus bij dat het een positieve Bijbelse theologie is wanneer we verklaren dat 'het Woord'

in Johannes 1:1 de Schepper is, Yahweh in het Oude Testament, de God van de Bijbel.

Er is echter nog een grote stap die de gelovige kan zetten als hij zijn geloof in Jezus Christus wil laten groeien. In Johannes 1:14 komen we bij de uitspraak die de kroon zet op het gedeelte dat we overdenken. Hier lezen we: 'Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond.' Dat vertelt ons dat Hij die God is, het Woord, de Goddelijke Uiting, de grote Schepper, mens is geworden in deze wereld, een Israëliet in Palestina en dat gedurende drieëndertig jaar ook bleef. Dat is onze Here Jezus, dat is onze Verlosser, dat is onze God.

Hoe de Logos, de Schepper de menselijke natuur kon aannemen, zal ons beperkte begrip altijd te boven blijven gaan. Hoe Hij dit kon doen zonder in het minst Zijn oneindigheid en alomtegenwoordigheid te verminderen, blijft alleen Gods geheim (Deut. 29:29). Maar het is een geweldig feit dat ontegenzeggelijk vaststaat en dat is voldoende voor iemand wiens grootste verlangen is te geloven in het verslag dat God heeft gegeven over Zijn Zoon. We weten dat een mens geen God kan worden, maar God kan mens worden. Als dat niet was, zouden we iets ontdekt hebben wat God niet kan.